

De kleuren van de dauwdruppel

Een meester ging eens met zeven leerlingen een ochtendwandeling maken, terwijl de dauw nog over het land hing. Na enige tijd brak de zon door. De dauwdruppels schitterden dat het een lieve lust was.

Bij een grote dauwdruppel liet de meester halt houden. Hij schaarde zijn leerlingen zo rondom de druppel, dat de zon erop bleef schijnen en vroeg hen toen welke kleur de druppel had.

“Rood”, zei de eerste;
“Oranje” de tweede,
“Geel” de derde,
“Groen” de vierde,
“Blauw” de vijfde,
“Paars” de zesde.
En de zevende zei “violet”.

Ze stonden verbaasd over deze verschillen en aangezien ze er allen zeker van waren dat ze het goed zagen, kregen ze bijna ruzie. Toen liet de meester hen enkele keren van plaats wisselen. En heel langzaam drong het tot hen door dat zij – ondanks de verschillen van hun waarnemingen – toch allen de waarheid hadden gesproken.

En de meester sprak: “Hoe je de waarheid ziet, hangt in het leven af van je plaats, net zoals je een deel van het licht hebt gevonden en dat voor de volle waarheid aanzag. Laat je medeleerlingen in volle vrijheid ieder hun eigen weg bewandelen, hun eigen plaats innemen en hun eigen deel van het licht ervaren. Je hebt alle waarheden nodig, want allen tezamen vormen zij het werkelijke licht, de volle waarheid. Tot jezelf één van de groten bent geworden en de zeven kleuren in één kunt waarnemen, zul je bij iedere wedergeboorte een ander standpunt innemen en de waarheid op een ander manier zien. Wees daarom niet alleen tolerant – want dat is slechts het dulden van andermans mening – maar zelfs blij dat er andere meningen zijn. Zolang je zelf nog niet het volle licht kunt zien, heb je je medeleerlingen nodig om de volle waarheid te leren kennen”.

